

Amoris Laetitia

Temporada 3

Sessió 4

Viure la Fe en la família, a la llum de la *Lumen Fidei*

"*Lumen Fidei*", que significa "Llum de la Fe", és la primera encíclica del papa Francesc, seguint la línia iniciada per Benet XVI durant l'Any de la Fe. Aquest document explora el camí de la fe cristiana des de les perspectives personal i comunitària, dins del si de l'Església, i destaca la importància de la comunitat eclesial que sosté i conforma una fraternitat de creients unida pel vincle de la filiació en l'amor de Déu.

El text també parla dels beneficis de la fe en la unitat familiar dins de la mateixa comunitat. I mostra com la fe transforma la vida del cristià que entrega la seva existència a la voluntat de Déu (tant la seva vida interior com la seva manera de relacionar-se fraternalment cercant la plenitud de Déu).

Resum dels punts 8-22, 52-55 de la *Lumen Fidei*

La Fe és escolta

El papa Francesc ens diu que cal conèixer el camí recorregut al llarg de la història per comprendre la nostra fe, començant per l'Antic Testament, on Abraham, el nostre pare en la fe, hi té un paper important. A través del seu testimoni veiem com **la fe està vinculada a la nostra escolta de Déu**.

Déu es revela a Abraham, que escolta i segueix la seva voluntat. Li **fa una crida** (sortir de la seva terra i obrir-se a una nova vida), i acompanya aquesta invitació amb **una promesa** (la teva descendència serà nombrosa). **Abraham reconeix la fidelitat de Déu** al llarg de la història i **confia en la seva Paraula**. La Fe es converteix en fonament de vida, el més segur, sòlid, infrangible: roca ferma.

La Fe ens obre a la intervenció de Déu

En el llibre de l'Èxode veiem com el poble d'Israel s'obre a la intervenció de Déu, que vol alliberar-lo de la seva misèria. El poble emprèn un llarg camí per adorar el Senyor i heretar la terra promesa. Tot descrit en clau de l'Amor diví d'un Pare que acompanya el seu fill (Israel) agafant-lo de la mà. Una experiència de fe que el poble d'Israel transmet de generació en generació.

Creure és **deixar-se transformar** una vegada i una altra per la crida de Déu; significa **confiar-se a un amor misericordiós, que sempre acull i perdona, que sosté i orienta** l'existència i que es manifesta com a **poderós, capaç de reconduir tot** el que es torça.

La plenitud de la Fe cristiana

S'inicia amb la revelació dels patriarques que van manifestar la **Fe com a esperança** d'un esdeveniment futur: **la vinguda del Crist**. Així veiem que tot l'Antic Testament conflueix en la vinguda de Jesucrist, l'acompliment i fonament de totes les promeses.

La fe cristiana és el **reconeixement de l'Amor de Déu manifestat en Jesús**, és la fe en l'Amor ple, en el seu poder eficaç i en la seva capacitat de transformar el món i il·luminar el temps. «Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut» (1Jn 4,16).

La prova més gran de la fiabilitat de l'amor de Crist es troba en la seva mort pels homes i la **fiabilitat de Déu es manifesta a la llum de la resurrecció de Crist**. Crist es converteix en fiable, digne de la nostra Fe.

La fe no només mira Jesús sinó que és veure amb els seus ulls. **Jesús ens porta a aquesta plenitud** de participar en la manifestació i la visió d'aquest Amor. Igual com tenim **confiança** en l'arquitecte que ens construeix una casa, **necessitem algú fiable i expert en les coses de Déu** i aquest és Jesús, que ens mostra el camí, a través de la seva vida, la manera de conèixer i relacionar-se amb el Pare i l'experiència d'acceptar la Paraula.

La Fe és salvació

La nostra salvació no depèn de nosaltres sinó de la Fe. Com diu Sant Pau "és per la gràcia que heu estat salvats per mitjà de la fe! I això no ve de vosaltres: és un **do de Déu**" (Ef. 2,8)

La salvació comença amb l'obertura a aquest do de la fe, a l'Amor de Déu. El creient és habitat per l'Altre, al qui acull, i és **transformat en una nova creatura**, esdevé **fill de Déu**.

El seu Amor és el qui ens transforma des de dins i obra en nosaltres.

El cristià pot **tenir els ulls de Crist, els seus sentiments**, la seva condició filial perquè és particip d'aquest Amor, que és l'Esperit. Sense aquesta conformació en l'Amor és impossible confessar que Jesús és el Senyor (cf. 1Co 12,3).

La forma eclesial de la Fe

Conformats en aquest Amor, habitats per l'Esperit, **els creients formen un sol cos en Crist**. Els cristians **som u**; unitat sense perdre la nostra individualitat i, en el servei als altres, assolim la profunditat del nostre propi ésser.

Dins l'àmbit eclesial, la Fe es confessa dins del cos de Crist com a **comunió dels creients** i la Paraula pronunciada és confessió de Fe; anunci que es transforma en resposta per al creient: «qui creu de cor, rep la justícia; qui confessa amb els llavis, obté la salvació» (Rm 10,10). El creient es fa particip del camí de l'Església transformant-se a una **nova manera de veure i viure la Fe** que es converteix amb Llum veritable.

Fe, família i societat

El primer àmbit que la Fe il·lumina és la **família**, especialment el **matrimoni com unió estable** d'un home i una dona. Aquesta unió **neix del seu amor, que és signe de la presència de Déu** que, amb el propi reconeixement i acceptació, permet que els esposos s'uneixin en una sola carn i engendrin una nova vida, que és manifestació de la **bondat de Déu**.

Prometre un amor per sempre és possible quan es descobreix un **pla que sobrepassa qualsevol projecte** de vida plantejat; un pla que **ens sosté i ens permet entregar-nos** mútuament en comunió amb els fills, reconeixent l'amor i l'acció del creador en tots els integrants de la família. Així, es manifesta la **Fe en totes les etapes de la vida**: la infància dels fills que aprenen a fiar-se dels pares, i en la joventut on aspiren a una vida d'esperança i plenitud, on es fa important viure la Fe amb compromís, solidesa i generositat.

L'experiència viscuda d'aquest Amor en el si de la família **il·lumina totes les relacions socials** que, viscudes en fraternitat, constitueixen la transmissió de la Fe. Déu ens fa a tots participants com a germans i ens fa **descobrir en l'altre la seva presència i la seva dignitat**.

Material extra:

El document que us hem facilitat és un resum de l'**Extracte de l'encíclica *Lumen Fidei* (punts 8-22 i 52-55)**. Us recomanem que el llegiu sencer (només són 8 fulls!). Per això us el pengem, també, al web.

Preguntes per compartir amb el grup:

1. Com transmeteu la fe a la família? (i com despertar l'interès per la fe en els fills?)
2. Com expliqueu la fe a algú que no és creient? (i, quan això es dona en la família, com presentar la fe atractiva als nostres familiars allunyats?)
3. Heu tingut alguna revelació de fe en la vostra vida? (personalment, com a matrimoni o com a família). Quina ha estat la vostra resposta? Comenteu les vostres experiències viscudes.